

רחל מרחלת על כל העולם

הזאב הבודד נשאר לבד

לפני קרוב ל-30 שנה פגשו רותי ומאיר הרציון. היא חתונה צעירה וקטנה, שגמרה סמינר, הוא היה גיבור לאומי, הרמות המפורסמת ביותר ביחידה 101 האגדתית, שגם שאר חבריה היו דמויות ידועות (אריאל שרון, והרבה אחרים). בתקופת פעולות-התגמול היה שמו של הרציון ידוע יותר משמה של צ'יצ'ולינה היום. אחר-כך הוא נפצע קשה, וסיפור-הצללתו נרשם ממש כסיפרי ההיסטוריה של עמ"ש-אל, ונרמה לי שכל הנוגעים ברבר, הפצוע, הרופא ועוד כמה משתתפים בפעולה, קיבלו צל"שים. אחר-כך נשא מאיר הרציון את רותי לאשה, לאט-לאט נולדו להם ארבעה ילדים, והם עברו

ציון טל העולם הזה

שיפוצים

אשה אחת אמרה לחברה שלה, והחברה הזאת סיפרה לחבר שלי, והחבר שלי סיפר לגיסתי. וגיסתי סיפרה לי ש... הזמר דודו פישר ואשתו טובה נפרדו, והם גרים בשתי דירות נפרדות. אז קודם כל קיבלתי שוק. אחר-כך שתי שתי יושבתי ליד הטלפון ועשיתי דרינג דרינג לדודו פישר.

"כן, מי זה?"
"רחל המרחלת."
"מה שלומך?"

"אני המומה. האם זה נכון שאתה ואשתך טובה גרים בשתי דירות נפרדות?"
"לא בריוק."

"מה זאת אומרת, לא בריוק? אני שמעתי שאתם נפרדתם, ואתה משחק איתי מישחקים." "את רוצה לשמוע? אז תשמעי. טובה ואני נשואים כבר שנים, יש לנו שני ילדים נחמדים ואנחנו מאוד אוהבים. לכן, כשטובה ביקשה ממני שנעשה שיפוצים ברירה, נענית לה. אבל החלטנו שכונן השיפוצים לא נגור בבית בין הבנאים, הבלאטות ואבירי-האינסטלציה. שברנו רירה לזמן השיפוצ, ועברנו לגור בה. אבל טובה היא אשה מאוד דאגנית, ולכן ככל בוקר היא הולכת לדירה שלנו, כדי לפקח על הבנאים שלא יעשו שטויות."

"אז השכנים ראו את טובה בכל יום ברירה, ואותי הם לא ראו כמה זמן, וזוהם הם הבינו מה שלא נכון, והתחילו להפיץ עלינו רכילות

דודו פישר מחבק את תיקי דיין לא נפרד מטובה, אבל קיבל הזמנה למלכת בריטניה

להופיע לפני המלכה אליזבת באנגליה, בקטע מעלובי החיים. ושכנובמבר אופיע בכנורווי. את זה, אגב, השכנים שלי עוד לא יודעים, אז השמועה עוד לא פשטה."
"תודה לך, ובהצלחה!"

מרשעת."
"כלומר, לא נכון שנפרדתם?"
"חס וחלילה!"
"אז זהו כל הסיפור?"
"הסיפור האמיתי הוא שקיבלתי הזמנה

מילחמות היהודים

חביבה פלטאו, סיפרה את זה. אז מאז רחל לא מדברת עם חביבה, וחביבה לא מדברת עם אבא שלה, וכמוכן גם סימה, תיקווה ומוריס לא מדברים עם חביבה, וכולם משמיצים את כולם. והכי גרוע הוא שאני דווקא יודעת ממי הגיע הסיפור לעיתונות, וזה כפיירוש לא מחביבה, אלא דווקא מאחת החברות של אחד הילדים של רחל ששון.

נו, אז עכשיו סיכמתי עוד 13 איש במישפחה. מה אני יכולה לעשות?

אם גם אתם הרוסים מסקרנות מה קרה לאלקסיס וקריסטל, שנלכדו בתוך הצריף הבוער כשפרצה השביתה, ואם גם אתם לא יכולים לישון בלילה כי אתם לא יודעים את ההמשך, אז יש לי חרשות בשבילכם. אומנם אין לי חרשות מדיינטטי של דנוור, קולוראדו, אבל מצד שני יש לי דיינסטי תוצרת הארץ בתל-אביב, ניויורק והונגקונג. עכשיו שימו לב היטב, כי זה כאמת מאוד מסובך.

יש גברת אחת בתל-אביב, כסביבות גיל ה-60 שלה, ששמה רחל ששון. לרחל ששון יש שלושה ילדים מפורסמים: אילהגינס מוריס ששון, הספרית תיקווה ששון והבת סימה, שהיא אשתו של בני וינצלברג, מבעלי הסירמה.

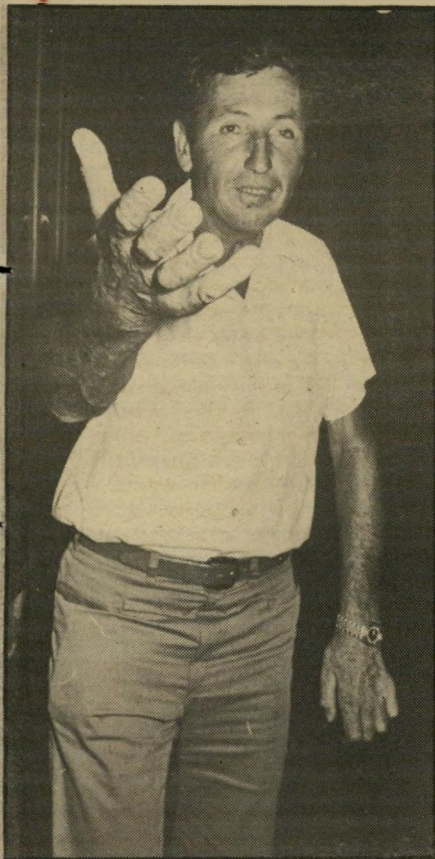
רחל ששון היא אלמנה, וככזאת היא החליטה לפני שנה לעשות קצת חיים ונרשמה לטיול ברומניה. שם כטיול היא פגשה באדון אחד, בערך בגיליה, ששמו אברהם טנדלר. מרומניה הם כבר חזרו ביחד, ומאז לא נפרדו.

אז יום אחד קוראת רחל ששון בעיתון שהבן שלה, מוריס ששון, שהוא גרוש, מתחתן עם מלכת-היופי של ישראל, נילי דרוקר. האמא כמעט התעלפה. היא אומנם ידעה שהבן שלה מתחתן עם נילי, והיא גם ידעה שהוא גרוש, אבל היא בשום אופן לא רצתה שאחרים יידעו שהבן שלה גרוש, כי אצל מישפחות עיראקיות זו בושה גדולה מאוד להיות גרוש. מייד לאחר שגרמה לקרוא את הקטע, היא טילפנה לכל הילדים שלה וצעקה עליהם למה הם הדליפו לעיתונות את הידיעה הנוראה הזאת על בנה. כל הילדים הכחישו שהם מסרו לעיתונות, ומכאן היא הסיקה שבטח הבת של חברה-לחיים, אברהם טנדלר, מארגנת תצוגות-היאופנה

ציון טל העולם הזה

חביבה פלטאו
אז מי סיפר?

ציון טל העולם הזה

מאיר הרציון
הפעם רותי עזבה לצמיחות

לגור בכוכבי-הירדן. שמאיר קרא לו אחוזת שושנה על שם אחותו, שושנה, שנרצחה על-ידי בריווי. שנים רבות היו מאיר ורותי באחוזת-שושנה. גידלו את ילדיהם וגם כמה מאות ראשים של צאן. הבית היה כמעט ספרטאני, החיים אותו הרבר. מהבוקר ועד הלילה עברו בני-החוג. בילויים לא נמצאים בלקסיקון של הרציון. פה ושם היה בא איזה חבר לבקר, ואם הכלבים הענקיים לא היו טורפים אותו, הוא היה מקבל קפה. הילדים גדלו והתחילו להראות סימנים של איי-שבעות רצון. לא כל אחד יכול להיות בניתיק מוחלט מהעולם. גם רותי נשברה פעמים רבות, וביקשה שינויים בחיים, אבל מאיר הרציון הוא לא איש שמשנתה. לפני שנים אחדות ארזה רותי את תפציה ואת ילדיה, ועזבה את כוכבי-הירדן לטובת קיבוץ יושבתה שבצ'רבה. איני יודעת מי הרגיש בחסרונו של מי, אבל העובדה היא שותי חורה למאיר ולאחוזת, והמשיכה לעבוד כפרך. עכשיו אני שומעת שרותי עזבה שוב, והרכילות אמרת שהפעם היא עזבה לצמיתות. בניתיים היא נמצאת בקבוצת-גבע. שניים מהילדים כבר נשואים, וגם השניים האחרים אינם גרים עוד עם מאיר. אומרים לי שרותי פנתה כבר לעורר-דין כדי שיעשה חלוקת רכוש. גם אומרים לי שאת הקטע הזה עם עורר-הדין מאיר הרציון מאוד לא אוהב, והוא גם מתכוון להראות לכל הנוגעים ברבר שהוא לא אוהב אותו.

פנוי להובלה

אלמנות, גרושות, רווקות ושאר פנויות — עורו לכן! יש מי שהגיע ארצה במיוחד עבורכן! המדובר ברפי כהן, רווק בן 37, ילידי-ארץ, בוגר הטכניון, שנסע לפני כמה שנים לארץ-האפשרויות-הבלתי-מוגבלות ועשה שם כסף בלתי-מוגבל — כך, לפחות, הוא אומר. אחרי שהוא עשה המון כסף, הוא הבין שבלי אשה הוא לא יצליח לבנות אותו. חיפש אשה בכל אמריקה ומצא דווקא המון נשים בכל מיני צבעים, גדלים ומינים, אבל אף אחת מהן לא עשתה לו קבאץ' כלב. הוא כמעט נבהל מזה שהוא נטול קבאצ'ים, אבל אז הסבירו לו שזה פשוט כי הנפש הישראלית שלו רוצה רק באשה תוצרת-ארץ. אז עכשיו הוא מתאכסן במלון הילטון, ופנוי להצעות. אם החלטתן לפקדן במיקרה הילטון השבוע, ובמיקרה לפגוש את רפי כהן שם, אז לא כדאי לכן להתאפר יותר מדי, ולא להתלבש יותר מדי נוצץ, ולא לשים יותר מדי תכשיטים, כי רפי לא היה בארץ זה שנים, והוא עדיין זוכר את הישראליות כמו שהן היו — אולי לא בזמן הקוקו והסארפאן, אבל גם לא בתקופה הזאת, כשכל אחת נראית מקושטת כמו עץ-אשוח ככריסטאמס. אז פנים נקיות מאיפור, חולצה נחמדה, חצאית פשוטה, נעליים שטוחות — והסכויים שלך טובים. זאת אומרת, אם אתן מצליחות לעבור את הסוללה העבה של העיתונאיות הכאות לראיין את רפי כהן. מוזר בעיניי שכל העיתונאיות שביקשו ראיין הן דווקא רווקות. ואולי זה לא מוזר?

שידוך מישפטי

בין השופטים התל-אביביים חמור-הסבר והשמרניים יש שופט אחד צעיר ונחמד מאוד. הרבה עורכי-דין אוהבים את השופט, והשופט מיווד מאוד עם כמה מהם. באחד הערבים מטלפן השופט לאחר מעורבות-הדין הרווקים, ונותן לו הוראה: "מתר בבוקר תתייצב כאלום, אני רוצה להכיר לך מישהי". לשופט לא מסרבים. אז עורר-הדין הצעיר הגיע לאלום. קרא לו השופט לרוכז ואמר לו בלחש: "אתה רואה את הבלונדרית ההיא בשורה השניה, זאת בחולצה האדומה? אני רוצה שתכיר אותה. אז שב לידה ותתחיל לדבר איתה". עורר-הדין ניגש אל הגברת הבלונדרית באדום, והתחיל לדבר איתה. שמעתי שיותר מדיבורים לא יצא מהעסק הזה כלום. אז אני מציעה ששופטים ישפטו, ושכרנים ישרכו. מה אתם אומרים?